

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ НАУКИ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ХХІ СТОЛІТТІ

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

XLVIII Міжнародної наукової студентської
конференції за підсумками науково-дослідних робіт
студентів за 2024 рік

(м. Полтава, 10 квітня 2025 року)

ПОЛТАВА 2025

ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ (ПУЕТ)

*До Дня науки в Україні та
Міжнародного року
кооперативів 2025*

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
НАУКИ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ
ОСВІТИ У ХХІ СТОЛІТТІ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

XLVIII Міжнародної наукової студентської
конференції за підсумками науково-дослідних робіт
студентів за 2024 рік

(м. Полтава, 10 квітня 2025 року)

**Полтава
ПУЕТ
2025**

УДК 001:378.014.61"20"(477.53)(082) *Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу Полтавського університету економіки і торгівлі ЗАБОРОНЕНО*
А43

Видано відповідно наказу по університету № 24-Н від 29 січня 2025 року.

Організаційний комітет конференції

Голова організаційного комітету – Н. С. Педченко, д-р екон. наук, професор, перший проректор ПУЕТ;

Заступник голови організаційного комітету – Н. І. Манжура, завідувач науково-організаційного відділу ПУЕТ;

Ю. С. Матвієнко, канд. пед. наук, проректор з науково-педагогічної роботи ПУЕТ;

О. В. Гасій, канд. екон. наук, доцент, директор Навчально-наукового центру забезпечення якості вищої освіти ПУЕТ;

А. С. Ткаченко, д-р техн. наук, доцент, директор Навчально-наукового інституту денної освіти ПУЕТ;

Л. М. Діденко, в. о. директора Центру інформаційного забезпечення освітнього процесу ПУЕТ;

Ю. В. Перегуда, директор міжнародного науково-освітнього центру ПУЕТ;

Д. С. Семикоз, начальник відділу розвитку та інновацій ПУЕТ;

А. В. Філіпповський, голова Студентської ради університету ПУЕТ;

Д. А. Посполітак, голова Наукового товариства студентів ПУЕТ.

Редакційна колегія

Головний редактор – **О. О. Нестуля**, д-р іст. наук, професор, ректор ПУЕТ.

Заступник головного редактора – **Н. С. Педченко**, д-р екон. наук, професор, перший проректор ПУЕТ.

Відповідальний секретар – **Н. І. Манжура**, завідувач науково-організаційного відділу ПУЕТ.

Відповідальний редактор – **Л. М. Діденко**, в. о. директора Центру інформаційного забезпечення освітнього процесу ПУЕТ.

А43 **Актуальні питання розвитку науки та забезпечення якості освіти у XXI столітті: тези доповідей XLVIII Міжнародної наукової студентської конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2024 рік (м. Полтава, 10 квітня 2025 р.).** – Полтава: ПУЕТ. – 726 с. – 1 електрон. опт. диск (CD-R). – Текст укр., англ. мовами.

ISBN 978-966-184-472-7

Збірник містить тези доповідей XLVIII Міжнародної наукової студентської конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2024 рік. Проблеми, порушені авторами публікацій, вирізняються своєю актуальністю та новизною наукових підходів. Увагу зосереджено на висвітленні результатів наукових досліджень у різних галузях науки та якості вищої освіти. Збірник присвячено Дню науки в Україні та Міжнародному року кооперативів.

УДК 001:378.014.61"20"(477.53)(082)

*Матеріали друкуються в авторській редакції мовами оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідальні автори.*

ISBN 978-966-184-472-7

© Полтавський університет
економіки і торгівлі, 2025

для розвитку спільних проєктів. При цьому глобалізація і кооперація на рівні туризму відкриває можливості для культурного та релігійного обміну між різними поколіннями і народами світу [3].

Попри значні переваги, глобалізація може створювати виклики для кооперації, такі як нерівність ресурсів між країнами, комерціалізація культурно-релігійних практик або конфлікти через економічну залежність. Щоб уникнути негативних наслідків, важливо зберігати баланс між глобальним обміном і локальними особливостями, а також дотримуватись принципів рівності та поваги.

Взаємозв'язок релігійного туризму та паломництва в умовах глобалізації демонструє складність і багатогранність цих явищ. Вони залишаються важливими для духовного й культурного розвитку людства, але вимагають уважного ставлення та збереження їхньої сутності в умовах формування постіндустріального суспільства. Це означає, що потрібне відповідальне поєднання сталого розвитку туризму та захисту локальних культур світу.

Список використаних інформаційних джерел

1. Гетманець О. П., Коробцова Д. В., Єжелій Ю. О. Глобалізація та міжнародна економіка: складність інтеграції ринків та економічні наслідки на рівні країн (український досвід) Академічні візії. Випуск 20/2023. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/35cea810-1e85-4730-92c2-73e4dde869cf/content>.
2. Панченко С. А. Менеджмент релігійного туризму: перспективи розвитку в Україні. DOI: 10.33813/2224-1213.22.2020.13.
3. Рудік Н. М. Потенціал кооперації як системи соціально-економічних відносин та шляхи його реалізації. DOI: 10.32702/2306-6792.2020.7.55

БІРЮЗОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ: НОВИЙ РІВЕНЬ КООПЕРАТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

М. В. Пшінник, студентка спеціальності Економіка, група Е УПЕПм-11

В. О. Шаповалов, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри управління персоналом, економіки праці та економічної теорії – науковий керівник

Полтавський університет економіки і торгівлі

У сучасних умовах динамічного розвитку ринку праці, технологічних змін і трансформації організаційної культури все більшої актуальності набуває питання ефективної кооперативної взаємодії в межах організацій. Під кооперативною взаємодією

розуміють систему відносин, у межах якої індивіди чи підрозділи співпрацюють з метою досягнення спільних цілей. Така взаємодія передбачає координацію дій, спільне прийняття рішень, обмін знаннями та досвідом, а також взаємну підтримку. Традиційно кооперація реалізовувалася через класичні організаційні моделі, що спиралися на ієрархічну побудову, централізоване управління та жорсткий поділ функціональних обов'язків.

У класичних організаційних структурах кооперація, як правило, забезпечується шляхом вертикального підпорядкування, чітко визначених ролей, жорсткої регламентації діяльності й управлінських процедур. Принципи функціонального розподілу, відомі з традиційної управлінської теорії, формували рамки взаємодії між працівниками, залишаючи обмежені можливості для ініціативності, творчості та гнучкої адаптації до змін. У таких структурах взаємодія, хоча й існує, часто є формалізованою, орієнтованою більше на виконання інструкцій, ніж на реальну співтворчість і розвиток спільної відповідальності.

На тлі еволюційного розвитку управлінських підходів з'являється концепція бірюзових організацій, що становить якісно новий етап у розвитку кооперативного співробітництва. Цей підхід був запропонований Фредеріком Лалу, який систематизував еволюцію організацій за кольоровою шкалою, де бірюзовий рівень позначає найбільш децентралізовану, гуманістичну та адаптивну форму організаційного устрою [1].

Бірюзові організації ґрунтуються на трьох ключових принципах: самоуправлінні, цілісності особистості та еволюційній меті. Самоуправління означає відмову від традиційної ієрархії на користь автономних команд, які самостійно приймають рішення, розподіляють обов'язки й відповідають за результати своєї діяльності. Такий підхід вимагає високого рівня відповідальності, довіри та зрілості всіх учасників процесу. Другим фундаментальним принципом є цілісність, яка передбачає можливість працівника бути собою в межах організації, інтегруючи особисті цінності, емоції та індивідуальність у професійну діяльність. На відміну від традиційних структур, де працівники часто змушені відповідати певним формальним очікуванням, бірюзові організації створюють умови для автентичності та емоційного комфорту. Нарешті, концепція еволюційної мети

передбачає, що організація не просто орієнтована на прибуток або досягнення КРІ, а має глибшу місію, яка визначається і розкривається у процесі спільної діяльності. Це створює потужний смисловий фундамент для згуртованої й орієнтованої на розвиток взаємодії між членами колективу.

Переваги бірюзових організацій полягають у високому рівні мотивації працівників, гнучкості прийняття рішень, здатності до інновацій та зменшенні управлінських витрат. Створення середовища довіри та рівноправної комунікації сприяє більшій відкритості, ініціативності й залученості персоналу до стратегічних цілей організації.

Разом із тим, така модель має і свої виклики. По-перше, вона вимагає високого рівня емоційної зрілості та готовності до самоуправління, що не завжди є притаманним усім працівникам. По-друге, впровадження бірюзових принципів у великих організаціях може бути ускладнене через наявні ієрархії, корпоративну культуру та системи управління, що сформувалися в інший спосіб. Крім того, відсутність формального лідерства може призводити до затягування процесів ухвалення рішень або розмиття відповідальності в критичних ситуаціях.

Попри зазначені труднощі, бірюзові організації демонструють високу ефективність у галузях, де ключовим ресурсом є людина з її креативністю, ініціативністю та здатністю до навчання. Їх досвід доводить, що глибока кооперація, побудована на довірі та взаємній повазі, є не лише можливим, а й необхідним чинником успішного функціонування сучасного бізнесу. Таким чином, бірюзові організації репрезентують собою не просто альтернативу класичним моделям управління, а перспективний напрям у розвитку організаційної культури та людських взаємин на роботі, де співпраця набуває справді партнерського та змістовного характеру.

Список використаних інформаційних джерел

1. Frederic Laloux Reinventing Organizations: A Guide to Creating Organizations Inspired by the Next Stage of Human Consciousness. URL: <https://www.socialskills4you.com/wp-content/Reinventingorganization.pdf>.

Пшінник М. В.

Бірюзові організації: новий рівень кооперативної взаємодії20

Сергієнко В. П.

Кооперативне підприємництво як альтернатива
традиційним бізнес-моделям в кризові часи.....23

СЕКЦІЯ 3 ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПРОБЛЕМИ, ВИКЛИКИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Burlaka T. S.

Modern challenges and strategies of
ensuring the quality of higher education26

Діденко А. В.

Імплементация інклюзивної освіти у закладах вищої освіти28

Клюєва У. Ю.

Використання студентами спеціальності
«Готельно-ресторанна справа» у
навчальному процесі CHATGPT31

Kravchenko A. O.

Prospects for higher education in near future34

Малтабар М. Д.

Практикоорієнтоване навчання як фактор
підвищення фахових компетентностей здобувачів
вищої освіти технічних спеціальностей36

Новожилова П. Л.

Якість підготовки фахівців з туризму: погляд здобувача.....38

Олійник С. І.

Сучасні чинники розвитку
науки та якості освіти.....40

Сірооченко А. Б.

Відеоконтент в освіті: переваги та виклики для
ефективної організації навчального процесу.....42

Черкашина В. В.

Роль неформальної освіти у розвитку
професійних навичок47